

The Cracking Sound of Harmony

By

Monketkhajee Srithiamthong

คำเตือนจากผู้เขียน

23 ตุลาคม 2554
8:22

โปรดระวัง หนังสือเล่มนี้ หากดูว่าเป็นหนังสือก็เป็นหนังสือ
แต่ถ้าคุณพลาดสายตาแม้เพียงนิดเดียว
มันก็จะกลับกลายเป็นหอกดาบที่ทิ่มแทงคุณไปตลอดกาลก็เป็นได้

คำนิยม

23 ตุลาคม 2554
15:59

คุณนง มณฑลเกตุขจี ศรีเทียมทอง ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้
เป็นผู้ที่มีความลึกซึ้ง แหลมคม ในการมองภาพต่างๆ ได้ชัดเจนอย่างแทงทะลุยากที่จะหาผู้ใดเสมอเหมือน

ตั้งแต่เริ่มรู้จักกับคุณนงมา ก็รู้สึกถึงในตัวคนๆ น้อยเสมอ คุณนงเป็นผู้นำทางปัญญาที่ชี้ชัดด้วยมุมมองที่คน
ทั่วไปมักมองไม่เห็นหรือถูกปิดกั้นด้วยภาพหรือกรอบต่างๆ คุณนงแบ่งปันประสบการณ์และชีวิตให้เห็นใน
สิ่งตรงหน้าที่เรามักมองผ่านเลยไป หากคมตาของคุณนงได้สะอาดแล้ว เป็นการขีดเขียนเสียดแทงด้วย
เมตตาอย่างยิ่ง เสมือนการตบหน้าจาดใหญ่เพื่อให้ตื่นจากความฝันความหลงละเมอ

คำในโคลงต่างๆ ของคุณนงลงตัวไม่ขาดไม่เกิน ตรงๆ สดใหม่ ทว่าเปี่ยมด้วยปรัชญาญาณ

พิชญา ดัชนีชัย

บทนำ

23 ตุลาคม 2554
8:33

ทุกคำพูดและท่วงทำนองของหนังสือเล่มนี้ ไม่ได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองใดๆ
อาจมีความดิบเถื่อนอยู่บ้าง
แต่อย่างน้อยก็เป็นการสื่อโดยตรงไปตรงมาที่ไม่อ้างอยู่บนทฤษฎีหรือฐานแห่งองค์ความรู้ใด
แต่ก็ใช้การกล่าวอ้างว่ารู้กว่าใคร
แต่เป็นแค่ตัวกลางแห่งการสื่อสารของ The Cracking Sound of Harmony

ในแต่ละหน้า แม้จะไม่เข้าใจหรือเข้าถึงมันได้
แต่สิ่งที่สัมผัสมันได้ ก็แค่ความสดใหม่ และความสมบูรณ์ของมัน

การอ่านหนังสือเล่มนี้ ไม่อาจใช้ความเข้าใจที่จะทำความเข้าใจมันได้
แต่การผ่านในแต่ละหน้า อาจทำให้เราสูญเสียความเข้าใจและความพยายามที่จะเข้าใจมันได้
และนั่นแหละ คุณอาจจะเป็นได้แค่หน้าสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้

ท่ามกลางความหยุดนิ่งและเคลื่อนไหว

23 ตุลาคม 2554
8:26

หากสังขรณ์เป็นเพียงสิ่งที่หยุดนิ่ง
เราเองหรือเปล่าที่เคลื่อนไหว

ยึดไม่ยึดก็เท่ากัน

23 ตุลาคม 2554
8:27

การตั้งอยู่บนความยึดมั่นถือมั่น ก็หนักหน่วง
หากไร้ความยึดมั่นถือมั่น ก็เบาสบาย
แต่แรงปรารถนาของการปล่อยวาง
อาจจะหนักหน่วงเท่ากัน

หากการยึดหรือไม่ยึด ได้หมดภาระและสาระแห่งมัน
เราคงไม่ได้แค่เพียงแต่เบาสบาย

สาระ

23 ตุลาคม 2554
8:54

หากหมดสาระกับความมีสาระได้เมื่อใด
การรับรู้จะได้ไม่เป็นเพียงแต่ความกดอากาศที่ทำได้แค่เป็นหย่อมๆ
ความงดงามก็มีได้แค่เป็นหย่อมๆเช่นกัน
และเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่านั่นคือความงดงามที่แท้จริง

ความบ้ากับไร้เดียงสา

23 ตุลาคม 2554
8:57

ความบ้ากับไร้เดียงสาเป็นการสำแดงออกอย่างไรพันพันนาการใดๆ
และอาจเป็นสิ่งเดียวกันก็เป็นได้

แต่สัญชาตญาณมีความป่าเถื่อนเป็นภษณะรองรับ
การกล่าวอ้างในการทำอะไรมาก็ได้ อาจเป็นได้แค่ความป่าเถื่อนหรือตณหา

ด้วยเหตุนั้น ความอีตอัตคัษข้งมันเกิดมาจากอะไร

ไร่แก่น ไร่กระพี

23 ตุลาคม 2554
9:03

หมตใจกลางนั้นแหละ
จึงไร่แก่น ไร่กระพี

ศิริโรราบต่อพญามาร

29 ตุลาคม 2554
15:20

หากวันใดพบเจอพญามาร
หาต้องต่อกรสิ่งใดไม่
แต่เป็นวิธีแห่งการปลดปล่อยตัวเราเองและพญามารเช่นกัน

ระบบโดยระบบ

29 ตุลาคม 2554
15:21

ระบบจะจัดการโดยระบบ
หาต้องการผู้ใดจัดการไม่

ดัชนี

29 ตุลาคม 2554
15:22

ไม่ตามไม่ดัน
แต่หาสิ่งใดรองรับอะไรไม่
ไม่มีแม่แต่อณูใดรองรับอะไร
ไม่เหลือแม่แต่ตะกอน

หมดธรรม หมดท่า

29 ตุลาคม 2554
15:25

นิพพาน ก็แค่ความหมดท่า

สถานะ

29 ตุลาคม 2554
15:25

ไม่ใช่แค่ ล้าง ไร่
แต่หมายถึงห้ามสิ่งใดที่ต้องรองรับไม่

อยู่ให้มันนอกเรื่อง

7 พฤศจิกายน 2554

23:17

มนุษย์และสัตว์โลกล้วนอยู่แต่ในเรื่อง วนอยู่แต่ในเรื่อง
ล้วนแล้วสร้างแต่เรื่อง จึงเป็นเรื่อง
หากหมดเรื่อง เรื่องก็หมด
มันจะหมดสาระ และหมดประเด็นไปเอง

ปล่อยให้มันเป็นเรื่องของมัน อย่าเอามันมาเป็นเรื่อง
จะได้นอกเรื่อง และหมดเรื่องไปเอง

ไม่อะไรกับอะไร?

8 พฤศจิกายน 2554
21:23

ไม่ใช่แค่ไม่อะไรกับอะไร

แต่แท้จริงแล้ว ไม่มีอะไรที่จะไปอะไร

ศิโรราบ

8 พฤศจิกายน 2554
21:23

ยิ่งกว่าแพ
คือศิโรราบ
ที่ไม่มีแม้แต่แรงเสียดทานหรือแรงต้านทานใดๆ

Is it really a lesson?

8 พฤศจิกายน 2554
21:25

Nothing to cope.
Nothing to pass.
Just be a part of it.

เธอผู้นั้น

29 ตุลาคม 2554
20:55

ไม่มีกาล ไม่มีท้องที่ หรือพื้นที่ใดๆ
คงเหลือไว้แต่เธอผู้นั้น

ไม่มีอะไรจะเสีย กับ มีอะไรจะให้เสีย

15 พฤศจิกายน 2554

16:06

"ไม่มีอะไรจะเสีย" ที่สามารถทำทุกอย่างได้
กับ "มีอะไรให้เสีย" ที่ไม่มีข้อจำกัดว่า อะไรทำได้ ทำไม่ได้
นั่นแหละมันจะเป็นการแหวก หรือ แหก ของ ศีล-ละ-ธรรม

ทำให้ ไข้ ทำไว้ให้

15 พฤศจิกายน 2554
22:50

ทำให้ ไข้ ทำไว้ให้

หาใช้การรองรับ หรือการรักษาจะ พันธะสัญญา หรือแรงกดดันใดๆ ที่จะสละออกไป

งดงามหรือหมดจด

23 พฤศจิกายน 2554
22:42

ควรไม่ควร ยังคงใคร่ครวญ
งดงามก็ยังเป็นสิ่งที่ให้ได้ชื่นชม
แต่หมดจด มันยิ่งกว่าแค่งดงามหรือบริสุทธิ์ แต่หมายถึงว่า เกลี้ยงเกลา...

ชีวิตไร้เสียน

15 ธันวาคม 2554
14:24

หากอยู่นอกเรื่อง
ก็มีแค่สิ่งให้ทำเป็นเรื่องๆ
ไม่มีความกังวลให้เป็นเรื่อง
สิ่งที่ทำมันจะได้เกลี้ยงเกลาก
และเราก็เกลี้ยงเกลากไปเอง

ความสมบูรณ์

12 ธันวาคม 2554
21:45

กลมได้แท้ แท้ที่กลม
หากยังคงมีเหลี่ยมมุมให้สีกร่อนและกัดกินไม่ได้
ไม่ใช่แค่ไม่กลม
จะเกลี้ยงเกลา และสมบูรณ์ได้อย่างไร

ความรัก

22 ธันวาคม 2554
7:04

ปราศจากแหล่งที่มา
ไม่ต้องรักษา
ไร้พันธะ และภาระ
ปราศจากผู้ให้ ไร้ภาชนะรองรับ
ให้แล้วจมหาย
ช่างเกลี้ยงเกลา และไร้ร่องรอย

เลิกรักกับตนเอง

1 กุมภาพันธ์ 2555
19:39

คนเราจะหมด(เชื้อ)ได้ ก็ต่อเมื่อเลิกรักกับตนเอง
เราหย่ากับคนอื่นได้ แต่ไม่ยอมหย่ากับตัวเอง

ติดเกาะ

25 กุมภาพันธ์ 2555
23:58

ทำไมจึงติดเกาะ?
เพราะเหตุแห่งทิวทัศน์ที่เกาะไม่แก่นก็กระพี
และมานะนี่เองที่ทำให้เราเป็นชาวเกาะ

การเปลี่ยนแปลงของชีวิต

26 กุมภาพันธ์ 2555
23:27

ชีวิตที่เปลี่ยนแปลง
การเปลี่ยนแปลงชีวิต
ใครกันแน่ที่ตัดสินใจ

Holding or Free?

9 มีนาคม 2555
11:02

Balancing does not mean no weight.
Still holding, isn't it?

The coping life

25 มีนาคม 2555
23:16

เราต้านเพื่อไม่ให้จม
แต่เราจมในเรื่องตั้งแต่แรกเสียแล้ว

ธรรมอันจับต้องได้

25 มีนาคม 2555
23:17

ก่อนที่ฉันก้าวเข้ามาในเส้นทางธรรม
ธรรมช่างสูงส่ง สุดมือเอื้อม

บัดนี้ ฉันช่างสูงส่ง เปี่ยมด้วยธรรม
ครอบครองธรรม ธรรมจึงจับต้องได้

น่าเสียดาย...

อะไรคือจิต จิตคืออะไร

30 มีนาคม 2555
23:05

เหตุใดจิตจึงต้องเอาชนะจิตเอง
เหตุใดมันแก้หาสิ่งใดไม่
ไยจิตจึงตามดูจิตอยู่ได้
ทิวชิวหรือมานะหรือเปล่าที่กระทำการ

หยุด...ใช้ว่าหยุดอยู่

10 เมษายน 2555
15:24

แค่เหนื่อย ล้า เต็ม
อย่าหลงว่า หยุดแล้ว พอแล้ว
การเคลื่อนตัวร่วมกับโลกได้ อย่างไม่ติดโลก
อาจเป็นการหยุดอยู่ก็เป็นได้

ธรรมอันเจ็บแสบ

26 เมษายน 2555
20:09

ธรรมสอนให้เราไม่ยึดติด
แต่เรากลับยึดติดในธรรมเสียเอง
แล้วธรรมนั่นเองที่หลอกเราได้เจ็บแสบ

ธรรมอันเจ็บแสบ
จริตอันเจ็บปวด
เที่ยวโทษสิ่งนั้นสิ่งนี้ ว่าเจ็บแสบ ว่าเจ็บปวด
เราเองหรือเปล่าที่ยึดธรรม อ่างธรรม ก่อพฤติกรรมอันเจ็บแสบ แลเจ็บปวด

มายาคืออะไร อะไรคือมายา

29 เมษายน 2555
0:11

มายาเกิดขึ้นเมื่อเธอเริ่มค้นหาความจริง
มายาหายไปเมื่อเธอยึดความจริง
และสุดท้าย เธอก็จะพบว่าความจริงกับมายาก็ไม่ได้ต่างกัน

ปัจจุบัน

29 เมษายน 2555
10:43

"อยู่แต่ปัจจุบัน" มันต่างกับการ "เอาแค่ตรงนี้" หรือเปล่า
หากเอาแค่ ตรงนี้
ตรงนั้น ตรงโน้น ก็ผุดออก
ปัจจุบันก็เป็นแค่สิ่งที่รวบไว้ในกำมือ
เหตุใดจึงยึดถืออยู่ได้

ทุกขกิริยา

29 เมษายน 2555
10:43

พระพุทธเจ้าได้เรียนรู้แล้วว่า
ทุกขกิริยาหาใช่การกระทำของผู้มีปัญญาไม่
แล้วการลด ละ เลิก เป็นหนึ่งในทุกขกิริยาหรือไม่

พิสุทธิ

29 เมษายน 2555
23:32

เปิดเวทีให้มันสำแดง
ไม่ใช่เราแสดง
มันเกิดในอณูเรา
และก็จบในอณูเราเช่นกัน
ล้วนเป็นไปอย่างเต็มศักยภาพแห่งมัน
ไม่ใช่แค่บริสุทธิ์
แต่หมายถึงพิสุทธิ

เมตตา

29 เมษายน 2555
23:34

เมตตาคือความอาจหาญ
ไม่ใช่แค่สงสาร
และความสงสารก็ไม่ใช่แม่แต่กรุณา

แม่ค้าขายผัก

9 พฤษภาคม 2555

13:37

การลดละไม่ใช่การงดเว้นหรือหลีกเลี่ยง
แท้จริงแล้ว การลดละเป็นเพียงการรู้ว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธอย่างไร
ที่สำแดงออกด้วยความอ่อนโยนและเคารพต่อทุกสิ่ง
อย่างน้อยเราไม่ต้องก้าวร้าวและเสียแรงเปล่าต่อกิเลสทั้งมวล
ไม่จำเป็นต้องกระทำดังแม่ค้าขายผักที่เลือกเฉพาะสิ่งดีๆไว้ ตัดที่คิดว่าไม่ดีออกไป